

[Gerda Møller.]

har meddelt, at han er villig til midlertidigt at tage sæde i folketinget i anledning af hr. Chr. Madsens orlov.

Efter at have gennemgået stedfortræderlisten og de øvrige dokumenter indstiller udvalget til valgs prøvelse enstemmigt,

at adjunkt Ove Munch godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 18. november d. å.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af adjunkt Ove Munch som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 18. november 1969 vedtoges enstemmigt med 119 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til statsministeren af Kjær Rasmussen:

Vil regeringen oplyse, hvilke retningslinjer der ligger til grund for den tiltagende brug af politistatsmetoder, som de f. eks. har givet sig udtryk i

- 1) gentagne ransagninger uden dommerkendelse og hindring af advokatbistand,
- 2) retsmøder for lukkede døre, som forhindrer en objektiv pressedækning, samtidig med at politiet udspreder sin version,
- 3) beslaglæggelse af flere tidsskrifter,
- 4) militær infiltration på universitetsområdet og manglende vilje til efterforskning af højtstående embedsmænds ansvar for dette,
- 5) beskyttelse af en vicepolitiinspektør, der afgiver falsk forklaring i retten?

(Forespørgsel nr. I).

Forespørgeren (Kjær Rasmussen): Jeg skal kort skitsere baggrunden for vor forespørgsel.

Vi har i den seneste tid været vidne til beslaglæggelse af politiske tidsskrifter på efterretningstjenestens foranledning, ransagelse på redaktioner uden dommerkendelse, nægtelse af sagførerbistand i forbindelse med ulovlig ransagelse, en hel serie af sigtelser mod redaktører på efterretningstjenestens foranledning, ransagelser i private hjem uden dommerkendelse, an-

vendelse af lukkede retsmøder, som forhindrer offentligheden i at følge sagerne og afskærer forsvarerne fra at udtale sig til offentligheden, men som åbenbart ikke forhindrer politiet i tidligt og silde i radio og TV, på pressemøder og i korridorerne at give sin version af sagen, sine formodninger, sine antydninger og sine påstande uden at stå til ansvar for nogen.

Vi har været vidne til, at politimyndigheder i strid med gældende lov egenmægtigt udleverer politiske flygtninge til udenlandske myndigheder uden at blive draget til ansvar. Vi har været vidne til, at en fremstående politiembedsmand kan afgive en stribe af falske vidneudsagn i retten, og det oven i købet i en yderst alvorlig sag, uden at blive draget til ansvar; at en anden fremtrædende politiembedsmand kan bryde sin tavshedspligt under behandlingen af to amerikanske desertørers ansøgning om opholdstilladelse uden at blive draget til ansvar; at domstolene gentagne gange har tillagt en enkelt politimands vidneudsagn større vægt end 10 civile borgeres vidneudsagn; at efterretningsfolk og sågar ministre kan fremsætte helt uhjemlede trusler mod private personer, således som det skete ved oberst Fournais' udtalelser om retsforfølgelse af redaktørerne, vel at mærke før sigtelse forelå, og ved justitsminister Thestrups trussel om udlevering af Reginald Alderton, hvilket der ikke findes hjemmel for.

Vi har ved hjælp af vore såkaldte aktiver, d.v.s. årvågne samfundsmedlemmer, som i modsætning til regeringen tager demokratibegrebet alvorligt, fået bragt for dagens lys, at hærens efterretningstjeneste har været i stand til at oprette og drive en stor spionagecentral på Københavns universitets område og med post- og telegrafvæsenet som dækorganisation, uden at den ansvarlige minister, universitets rektor eller generaldirektøren for post- og telegrafvæsenet ved noget som helst om denne spioncentral eksistens. Vi har oplevet, at sådanne afsløringer fører til, at myndighederne inklusive regering og politi rejser hetz mod og med alle midler søger at slå ned ikke på dem, der er ansvarlige for efterretningstjenestens lyssky og ukontrollerede virksomhed, men netop på de årvågne borgere, som haler råddenskab frem i lyset.